

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Α.

Μ.—

Εἰς τὰς ὥρας τὰς κρισίμους,
μετὰ γηθοσύνης ὄσης
ἤκουσα τὰς ἐπισήμους
καὶ τὰς σοβαρὰς δηλώσεις
τοῦ Σκουλοῦδη καὶ τοῦ Ράλλη μέσ' στοῦ Κράτους τῆ Βουλῆ
κι' ἀπ' αὐτὰ τὰ λίγα λόγια ἐκατάλαβα πολὺ!

Ἀπ' αὐτὰ τὰ λίγα λόγια τὰ ἐπίσημα, βρὲ Γιάννη,
ἐκατάλαβα καὶ ... φθάνει!
Περιττὸν ν' ἀκούσω ἄλλα· ὅσα ἤκουσα μ' ἀρκοῦν.
Ἐκατάλαβα καὶ τίνες οὕτω πῶς μᾶς διοικοῦν,
ἐκατάλαβα καὶ ποῖος τοὺς ἰθύνοντας ἐμπνέει,
ἐκατάλαβα τὸ πνεῦμα καὶ τὸν ἄνεμον ποῦ πνέει,
κι' ἐν ἡμέραις ποῦ συμβαίνουν τ' ἀλλεπάλληλα κακά,
ἐκατάλαβα τὸ μέλλον ποῦ τὸ Ἔθνος προσδοκᾷ.

Ἐκατάλαβα μὲ ποίους κατ' ἀνάγκην συμφωνῶ,
ἐκατάλαβα τοὺς λόγους ποῦ στεροῦμαι καὶ πεινάω
κι' ἀπὸ κείνης τῆς δηλώσεως τοῦ παποῦ τῆς σοβαρῆς,
ἐννοῶ γιὰ τὸ πρῶν καθεστῶς ἀνεστηλώθη
κι' ὁ Μεσίας ἐσταυρώθη
παρανόμως δυὸ φορές.

Ἐκατάλαβα μ' ἐκείνας τοῦ Σκουλοῦδη τὰς δηλώσεις
τίς ὁ λόγος τὴν συνθήκην τῆς Σερβίας νὰ ξυλῶνης,
ἐκατάλαβα μ' ἐκεῖνα τοῦ Στεφάνου τὰ ῥητά,
σχετικῶς μὲ τοῦ Βουλγάρου καὶ τοῦ Τούρκου τὴν ἀγάπη,
διὰ τὴν δὲν ἐπετράπη
νὰ τραβήξῃς ὀμπροστά.

Ἐκατάλαβα μ' ἐκεῖνα τὰ ῥητὰ τοῦ Στεφανῆ
διὰ τὸ Κράτος τοῦτο μέχρι ὅρας ἀθρανεῖ
κι' ἀπ' αὐτὰς τὰς ἐξηγήσεις
ἐκατάλαβα εἰσὶς
καὶ ἠγνόησα καλῶς,
διὰ τὴν ὁ Βενιζέλος παριστάνεται ζουλό.

Ἀπ' ἐκείνας τὰς δηλώσεις τῶν πατέρων τῶν κομμάτων,
ἐκατάλαβα τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν ἀμαρτημάτων
ποῦ παιδεύουσιν ἡμᾶς
στὰς δεινὰς αὐτὰς στιγμὰς,
ἐκατάλαβα πῶς πλέον πᾶμε τῆς ἀνεμορπῆς
καὶ ἠγνόησα πῶς πᾶσα φεῦ! ἀπόλετο ἐλπίς!

Ἐκατάλαβα μ' ἐκείνας τὰς δηλώσεις ποῦ παποῦ,
τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους
ποῦ βραστὰ τοὺς ἐπιστράτους
ἄνευ λόγου καὶ σκοποῦ,
ἐκατάλαβα, βρὲ Γιάννη, ὀρισμένως καὶ σαφῶς
πῶς τὰ πάντα ἐν Ἑλλάδι
τᾶχει πνίξει τὸ σκοτάδι
καὶ ποτὲ μὴν περιμένῃς νὰ ξανάβγουμε σὲ φῶς!

Ἦταν ὥρα νὰ δειχτοῦμε
πόσο κόβει τὸ μυαλό μας.
Τί ἀνάγκη νὰ κρυφτοῦμε
πίσ' ἀπὸ τὸ δάχτυλό μας;
Καθαρὰ καὶ ξεκομμένα τᾶπαμε τὰ πράγματα
κι' εὔγε στὰ γεράματα!

Ἦταν ὥρα νὰ τὸ μάθῃ ὁ Ἰγγλέζος καθαρὰ
πῶς τοὺς ἄλλους ἀγαπᾶμε
καὶ γι' αὐτὸ ἀρόδου πᾶμε
κι' ὄξου κάνουμε νερά.
Ἦταν ὥρα μὰ γιὰ πάντα στὴν Ἀντάτα νὰ γνωσθῇ
πῶς τοῦ Ράλλη
τὸ κεφάλι
δὲν εἶν' τρόπος νὰ φτιασθῇ,

Ἦ ἀνόρωσ ἢ ἐγκαίρωσ
τῶπ' ὁ Στεφανῆς ὁ γέρωσ
ποῦ νὰ μὴ μᾶς βασκαθῇ!
Τὸ κακὸν ἐπροχωροῦσε
κι' ἐπὶ πλέον δὲν μποροῦσε
μυστικὸ νὰ κρατηθῇ
πῶς ἐμάσαμε τὸν κόσμον καὶ τῶβάλαμε χαλὴ
νὰ κρατῇ οὐδετερότη καθαρώς γερμανική.

Εἶπ' ὁ Στεφανῆς ὁ βλάμης
στὰς προστάτιδας Δυνάμεις
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ὄχις ἄλλο ἐξηγήσεις
καὶ χωρὶς φιλοφρονήσεις
καὶ ὀρθοῦς περιστάσεις
ὅπως ἀγαπῶ τοὺς Τούρκους ἐστὶ ἀγαπῶ καὶ σὰς!
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Εἶπ' ὁ Στεφανῆς ὁ βλάμης
στὺς προστάτιδας Δυνάμεις,
«στὴν ψυχὴ μου δὲν ὑπάρχουν διακρίσεις ἐν φιλίᾳ
κι' ὅπως θεωρῶ τὸν Τούρκου θεωρῶ καὶ τὴ Γαλλία
καὶ τὸν Ἀσκουῖθ ὁμοῦ,
κι' εἰς τοιαύτας περιστάσεις
τέτοια πρέπει νᾶν ἡ στάσις
τοῦ ἐχέφρονος ἐμοῦ.»

«Φίλος εἶμαι καὶ τοῦ Τούρκου, φίλος εἶμαι καὶ τοῦ Γάλλου.
ἴσια καὶ τοὺς δυὸ σᾶς βάνω
καὶ διάκρισιν δὲν κάνω
τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τοῦ ἄλλου.
Καὶ τὸ βάρβαρο νιζάμη
καὶ τὸν εὐγενῆ φραντζέζο,
δίχως νὰ χαρίζω δράμι
τοὺς ζυγίζω σ' ἓνα πέζο!»

«Ἐν αὐτῷ τῷ οὐδετέρῳ καὶ γεροντικῷ μου βίῳ
τὰς ἰδίας καὶ οἱ δύο
μοῦ γεννᾶτε συγκινήσεις
καὶ χωρὶς παρεξηγήσεις
καὶ χωρὶς ὑπεκφυγᾶς,
ὁ Μπριὰν εἶναι γιὰ μένα ὅπως κι' ὁ Κερὶμ ἀγᾶς!»

«Ἐνεκα τοῦ γήρατός μου
κι' ἔνεκα τῆς στάσεώς μου
τῆς κατὰ καιροὺς ποικίλης,
διαφορὰ καμμιὰ δὲν κάνω μεταξὺ Ἀντάντ καὶ Πύλης
κι' ἂν κακοφανῆ τοῦ Ἑλλιοτ εἶτε καὶ τοῦ Γκνυγεμέν,
προσβευταί μου θυμηθῆτε
ὅτι Ἕλληνες προσβῦται
ἀχαλίνωτοι ἐσμέν!»

Οὕτως λοιπὸν ὁ Στεφανῆς
ἐξῆρε τὴν φιλίαν
ἀλλὰ κι' ὁ Ράλλης ἐμμανῆς
εἶπε πρὸς τὴν Ἀγγλίαν,
«τὴν πείνα καὶ τὴ στέρησι καὶ τὰ δεινὰ μας ὅλα
ἐσὺ τὰ ἐπροκάλεσες καὶ τᾶφες, μαριόλα!»

«Ἐσὺ σ' αἰτία κι' ἀφορμὴ
ποῦ δὲν μᾶς ἔρχεται ψωμί
καὶ γίνεται κάθε στιγμή
μέσα στὸ Κράτος χαύρα.
Ἐσὺ μορῆ μου τᾶκαμες τὰ σωτικά μου μαῦρα
ποῦ μὲ τὰς καταλήψεις σου
καὶ μὲ τὰς καταθλίψεις σου
δὲν μ' ἄφησες τὸν ἄμοιρο στιγμή νὰ ξανασάνα
κι' οὔτε πεντάρα μᾶδοσες τὸ κόμμα νὰ γλυκάνω!»

«Ἐσὺ μορῆ μὲ τυραγνᾶς καὶ μοῦ βασταίνεις πικά
π' ὡς τώρα μ' ἐξεβίαζες νὰ βγῶ καὶ δὲν ἐβγήκα.
Δὲν σεκλετίζομαι πολὺ
ἐὰν μὲ τὰς δηλώσεις μου τὸν Ἑλλιοτ ἐρεθίζω.
Ἀπόστ' ἀνοίγω τὴ Βουλὴ
γιὰ νὰ μπορῶ νὰ βρίζω.»

«Κι' ὅταν μὲ γλώσσα δυνατὴ
ἐβγῶ καὶ πῶ τὸ κάθε τί
μοῦ μῶρθη στὸ κεφάλι,
τὴν ξανακλείνω πάλι,
κι' αὐτὴ ὑπῆρξε πάντοτε ἡ τακτικὴ τοῦ Ράλλη!»

B.

Χαλάλι μάρμπα Στεφανῆ,
χαλάλι γέρω Ράλλη,
ποῦναι κι' ἡ γλώσσα σας τρανὴ
κι' ἡ τόλμη σας μεγάλη
καὶ κρῖμα πῶγεράσετε καὶ φυσικῶς ἡ γνῶσις
δὲν φθάνει τὴν ὀξύτητα καὶ τὴν ὀρμὴν τῆς γλώσσης!

Χαλάλι γέροι προσφιλεῖς
ποῦ στὸ πεδῖον τῆς Βουλῆς
ἐβγήκατε νὰ κάμετε τὸ ἔθνος σας μεγάλο,
γενναίως σαλιαρίζοντες
κι' ἀπροκαλύπτως βρίζοντες
τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλο.

Ἦ γέροντές μου εὐτυχεῖς
ποῦ τόσο φαίνεσθε τραχεῖς
στὸ ὕφος καὶ στὸ στόμα,
σεῖς μὲν ὀλίγον βέβαια θὰ ζήσετε ἀκόμα,
ἀλλὰ ἐγὼ ποῦ πρόκειται νὰ ζήσω παραπάνω,
πέστε μου τί θὰ κάνω
ἐὰν μὲ τὰς δηλώσεις σας ὁ Ἀγγλος γίνῃ λέων
καὶ στᾶρι οὐκ ἐλεύσεται εἰς τὸν Περαία πλέον;

Ἦ γέροντες ποῦ θέλησις ἀδυσωπήτου μοίρας,
στὸ Κράτος ἐπᾶνέφερε τ' ἀμαρτωλό σας γήρας,
σεῖς μὲν κατὰ τοὺς φυσικοὺς ἀναλλοιώτους νόμους
ταχέως θὰ τραβήξετε εἰς ἀσφαλείας δρόμους,
ἀλλὰ ἐγὼ ποῦ ἀτυχῶς προώρισται νὰ ζήσω,
πέστε μου ποῦ θὰ εὐρεθῶ καὶ ποῦ θὰ καταντήσω
ἐὰν μὲ τὰς δηλώσεις σας θυμῶστε τὴν Ἀντάτα
καὶ κάμη στὸ Ληξούριον τὸ σπῖτι μου σαλάτα;

Ἦν οὐδετέρους καὶ ἀργοὺς
σᾶς διωρίσαμ' ὑπουργοὺς
κι' ἂν ἀτυχῶς ἐτάχθητε φρουροὶ τῆς πολιτείας
διὰ μοιραίας ἀφορμᾶς καὶ θλιβερᾶς αἰτίας,
δὲν κάθεστε, γέροντοι μου, ἀμίλητοι στὴ ζέστα
παρά, γιὰ τὸ ἀμαρτίες μας, γυρεύετε καὶ ῥέστα;

Ἦ γέροντές μου σεβαστοὶ
καὶ κυβερνῆται θαυμαστοὶ
ἐν ἐθνικῇ πορείᾳ,
δὲν μᾶς ἀρκεῖ πῶκάματε διπλὴ τὴ Βουλγαρία;
Δὲν μᾶς ἀρκεῖ ποῦ εἰς στιγμὰς ποῦ πέφτει τέτοιο ξύλο
μονάχους μᾶς ἀφήσετε χωρὶς κανένα φίλο;
Δὲν φθάνει, γέροι γνωστικοί,
ποῦ μᾶς φορεῖτε τὸ χακὶ
ἀδίκα δέκα μῆνες!
Δὲν μᾶς ἀρκοῦν τὰ βάσανα, μὲν μᾶς ἀρκοῦν ἢ πείνες
παρὰ ἐσηκωθήκατε νὰ βρίστε τὴν Ἀγγλίαν
γιὰ νὰ μᾶς τήνε φέρετε σωστὴ τὴ συντελεῖα;

Ἦ γέροντοι τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Τούρκους ἀγαπῶντες,
δὲν μπορεῖτε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

παρὰ τὸ ἔλεος ἐπιπέσει ἐπὶ τὴν ἁμαρτίαν σου
γιὰ νὰ κάνετε τὸν Ἀγγλον ἐναντίο μου σκυλί;
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Γέροι τὰ γεράματά σας
μᾶς κοστίζουνε πολὺ
κλείστε τὰ στόματά σας
π' ἀδικοῦνε τὴ φυλή.
Κλείστε τὰ στόματά σας
καὶ κρατεῖτε τὰ βουβά.
Γέροι τὰ γεράματά σας
τὰ πληρώσαμ' ἀκρειβά!

**Τῆς ἐβδομάδος στίχοι
ποῦ γράφουν ὅ,τι τύχη.**

Ὁ φίλος μας ὁ Γερμανὸς ποῦ δὲν ἀλλάζει γνώμη,
μὲ τὸ Τριακόσια τέσσερα παιδεύεται ἀκόμη
καὶ βλέποντας πῶς γιὰ πολὺ δὲν θὰ μπορῇ ν' ἀνθέξῃ,
ἀρχίνησε νὰ σκέπτεται... τὸ ἑξακόσια ἕξῃ.

Οἱ Ἴταλοι πιτύχανε καιρὸ εὐνοϊκόνε
κι' ἐβγήκαν νὰ τραβήξουνε κατὰ τὸ Μαλφακόνε,
ἀλλὰ γιὰ τύχη τους κακὴ
τοὺς βρῆκαν οἱ Αὐστριακοὶ
στὸ Κάζο ἀποιδέντε,
καὶ οὕτω πως τὴν ὄστρια τὴν εἶδανε πουνέντε.

Ὁ Κάιζερ φίρ, φίρ, γυρεύει τὴν εἰρήνη,
ἀλλὰ, κατὰ ποῦ φαίνεται, κανένας δὲν τὴν δίνει
κι' ὁ Πάπας ποῦ γιὰ δαύτηνε τὰ πράγματα κεντάει,
βλέπει πῶς ματαιοπονεῖ
καὶ χάσας τὴν ὑπομονή,
τὰ γένηα του τραβάει.

Καὶ πάλιν ἀναστάτωσης καὶ σύγχυσις μεγάλη
ἐπῆλθεν ἐν τοῖς πράγμασι μὲ τῆς βρισιῆς τοῦ Ράλλη
καὶ εὐρέως ἤδη λέγεται καὶ πιθανολογεῖται
ὅτι ὁ μπάρμπα Στεφανῆς ταχέως παραιτεῖται.
Μὰ γὰρ εἰς τὰ λεγόμενα καμμὰ δὲν δίνω βάσι.
Ὁ Στεφανῆς προώριστα κι' ἀκόμα νὰ γεράσῃ!

Παραπονεῖται τὸ κοινὸν καὶ τὸ Γκουβέρο βρῖζει
πῶς λείπει τὸ πετρέλαιο, ἢ ζάχαρι, τὸ ῥῖζι.
Μόνον γι' αὐτὰ τὰ ὑλικά, π' ἂν λείπουν δὲν πειράζει,
τὸν τρώει ἀπὸ πέρσι τὸν κόσμο τὸ μαράζι
καὶ δὲν αισθάνεται κανεὶς παράπονο καὶ λύπη,
γιὰ τὸ μυαλὸ ποῦ λείπει!

Μὲ βεβαιώνουνε πολλοὶ
πῶς ἢ Ἄντάνι μᾶς ἀπειλεῖ
καὶ θὰ μᾶς ἀποκλείσῃ
κι' ἄμποτε τὴ φοβέρα τῆς νὰ πραγματοποιηθῇ.
Ἐγὼ αὐτὸ τὸ χαίρομαι ἀντὶς νὰ τὸ φοβῶμαι.
Θὰ λείψουνε τοῦλάχιστον τὰ πίτουρα ποῦ τρώμε!

Μετὰ τὴν φωνὴν τοῦ Κήρυκος ἐθύμωσαν οἱ γέροι
καὶ μῆνυσι τὸκάμανε τοῦ πλάνου τοῦ Λευτέρη.
Ζητοῦνε νὰ τὸν πιάσουνε, ἀλλὰ χαμένος κόπος!
Ὁ διάλογος γιὰ νὰ πιασθῇ, οὐδέτις ὑπάρχει τῶσας.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΙΑ

Εὐθὺς καθὼς ἐμύρισαν τῆς ἀνοιξῆς τὰ κάλλη,
τῶν καφενείων ἤνοιξαν τὰ Δαρδανέλια πάλι
καὶ σὲ μαγεύει, σὸν περνᾶς, ἢ μιὰ μερὶα κι' ἢ ἄλλη.

Ἐκεῖ τὰ μάτια τὰ γλυκά, ἐκεῖ τὰ μαῦρα φρύδια,
ἐκεῖ τὰ θελτικότερα καλοκαιρινὰ στολίδια
καὶ προξενήτρες εἰδικῆς γι' ἀγάπης δαχτυλίδια.

Ἐκεῖ θὰ ᾄδῃς τῶν Ἀθηνῶν τὴν κάθε σιλουέτα
ἐκεῖ τὸ πρῶτο τῆς ντεμπὺ θὰ κάμ' ἢ τουαλέτα
ἐκεῖ πωλεῖται στοὺς γαμπροὺς ἢ σκόνη στὰ πακέτα.

Ἐκεῖ σ' αὐτὸν τὸ Βόσπορο δροσιζόντ' ἢ ἀτθίδες
καὶ μὲ τὰ μάγα δύχτια τοὺς ψαρεύουν τῆς ἐλπίδες,
ἀλλὰ ἐκεῖ μαζεύονται σωρὸς κι' ἢ κατσαρίδες.

Κάστρ' ἀπὸ ᾄω, κάστρ' ἀπὸ κεῖ τρέμεις νὰν τὰ περάσῃς
κι' ὅμως ἐκεῖ εἶν' ἔντονος καὶ διαρκῆς ἢ δρᾶσις
καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀσφαλεστάτη βάσις.

Ἄν εἶσαι ἄγνωστος, ἐκεῖ πηγαίνεις καὶ γνωρίζεσαι.
Ἄν καίγεσαι, σοῦ φέρνουνε γρανίτα καὶ δροσιζεσαι.
Κι' ἂν εἶσαι κρύος ἄνθρωπος, μὲ τῆς θερμῆς σχετιζεσαι
κι' ἀμέσως... ζεματίζεσαι!

Τὰ Δαρδανέλια. Θέσις σὶκ καὶ διακεκομιμένη.
Πολλοὶ ἀπὸ τὸ πέρασμα βγήκαν φχαριστημένοι,
ἀλλὰ καὶ μέσ' στὸ ῥεῦμα τοὺς, χιλιάδες οἱ πνιγμένοι!

Ο ΜΠΕΜΠΕΣ

Ὁ Μπεμπὲς πολὺ μ' ἀρέσει
ποῦ τῆς κλάψες ἀρχινᾷ
καὶ πλησίον στὸ βελέσι
κάθε πόνο του περνᾷ.
Τὶ Μπεμπὲς καμαρωμένος
καὶ καλῶρα γεννημένος!
Καθεμῆς εἶν' τ' ὄνειρό τῆς
νὰ τὸν ἔχῃ στὸ πλευρὸ τῆς
τὸν Μπεμπὲ τὸν κυνηγὸ.
Στὸ πλευρὸ τῆς τότε θέλει
καὶ καθόλου δὲν τὴν μέλει
τί θὰ πῆς ἐσὺ κι' ἐγώ.

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

Αὐτὴ ποῦ πάντοτε μὲ δόρνα ντυέται
κι' ἔχει τὸ μάτι σατανικό,
ὀλοῦθε βρῖσκεται καὶ ξεπετιέται
σὸν ὑποβρύχιο γερμανικό.
Ὅλοῦθε πάει
καὶ μπλοῦμ βουτάει
κάθε καρὰβι ποῦ ᾄδῃ γερὸ,
ἀλλὰ μοιραίως! φωτιὰ δὲν πᾶνει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΙΣΣΗΡΙΑΣ

